

Glasul...

Ina M.

Aud un nechezat departe prin ușa ce- ai întredeschis- o
Și curge liniștea albastră prin dragostea ce mi- ai promis- o
Din timpul fraged al trăirii în sânul tău de viață plin...
Acum mă lași să - mi amintesc iubirea ta și eu suspin.

Deodată ușa se topește în mijlocul unei grădini
Și porii simțurilor sterpe, de frumusețe iar sunt plini,
Ochii-n izvoare- nostalgie clătesc în suflet inocența
Copilăriei...și-am închis- o între clădiri cu penitența!

Ai reușit s- ajungi din nou la timpul meu răscopt prin viață
Și- mi dai acum ca și atunci un diamant într- o povață:
"Rămâi alături de- adevăr și de lumina cea mai pură
Și nu te mai îndepărta, de mine, mama ta NATURĂ!"